

jaanub, nimelt saarimantide õpetu-
ses. Jäärani on ristimise õpetus
parandatud ja laiendatud, mis ni-
melt baptistlaste eesõpetuse pärast
tarvilik oli. Kui jellegi pärast lu-
geja mõnes kohas enam seletust olets
soovinud ja augete filmab, siis
on see raamatu kirjutaja tahtmise
vastu nõnda pidanud fündima.
Käsitirjas seisis rohtem. On loota
et koolmeistrid jellest raamatutele
taju saavad. Olets soovitaw, et
õpetajad jeda leerilastele soovitafsi-
wad. Eht küll raamat pakemaks
kaswanud, siiski on hind endine.
Rõõmustawaks tuleb jeda nähtust
pidada, et paremaid raamatuid juba
teises trüki on võimalik awaldada.

Politika ringwaatus ja wäljamaa sõnumid.

Austria keisrinna Elisabet maeti
laupäew 5. (17) septembril Wiener
kaputšini kirikus maha. Juba hom-
mitust faadit oli sel päewal uulit-
fotel elawus suur. Inimesi sam-
mus tekkima poole kui murdu.
Jgaüks püüdis enesele mõnda uulit-
fasse, kuni leinarong läbi läks, waa-
tekohta jaada. Linna minejad raud-
teerongid olivad juba päew enne
rahwaft kuhjani täis olnud, hom-
mitu ja keft päewa ajal woolas teda
iffa weel juurde. Wiener linn aga
oli ennaft musta leinaheftesse jead-
nud. Pea kõigil majadel lehwifsi-
wad leinalipud, ning afnad ja pal-
konid olivad musta kalewiga fae-
tud. Ka inimesed olivad suurel
osal leinariided jelga pannud.

Warsti pääle lõunat pandi uulit-
fotel laternad põlema. Auuwahti-
deks olewate sõjameeste taga ootas
rahwas waisfessi leinarongi tulekut.
Kell neli kuulutas tellade mürin, et
leinarong keisrifojaft teele astunud.
Kammerteenrid olivad jurnufirftu
wõtnud ja wantrile fandnud. Kir-
tul sammufiwad ees: kaks fojafom-
mifari, foja-kirifu teener ristikga,
kaks fojafaplani, ning fojapreester
põlewate küünaldega ja üks ütem
foja kommisjar. Kirftu kõrwal ja
taga kõndifiwad fojanoormejed põ-
lewate tõrwikutega, siis tuliwad mit-
med wäofojad ning wiimaks kadu-
nud keisrinna fojarahwas.

Kaputšini kirikusse, mille feinad,
põrand ja pingid musta kalewiga
faetud, olivad keisri fojameetnifud
kõtku kogunud juba enne, kui leina-
rong liituma hafanud. Kui see juba
kirifu ligi faanud, siis ilmutifwad
finna fa kõige tõrgemad ja tõrge-

mad herajad. Kirifu ees aga feifi-
wad findralid, faabi ohwifirid ja
ülemohwifirid. Kui leinarongi alus-
tus Mihaeli platfale jõudis, wõifi-
wad ootajad püüdnud ära ja kõigest
rahwaft täis jõgaw liigutus läbi.

Oli furnuwanter Kaputšini kiriku
pääwarawa ette jõudnud, wõeti kirft
ja wiidi waimulikkude meeste faade-
tufel kirikusse. Eäl pandi ta alu-
fele, kus kõigil äartel küünlad põle-
mas olivad. Siis tuli furnu õn-
nistamine ja foja muufikatoori laul-
ning kaputšini de leinapalwed. Teen-
rid wõtfiwad siis kirftu, ja wiifi-
wad ta kaputšini de faadetufel alla
hauda. Kirftu järel sammus keiser
Franz Josef ühes erishertfog Sal-
wator'i ja Waieri printfidega alla
pimedasse hauda, kus jurnuteha
weel wiimast korda õnnistati. Selle
järel jõitfiwad matufekülalifed kir-
fust minema. Keiser Franz jõitis
Satja keisri jeltfif. Pidufjõgft ei
wõtnud keiser oia. Ta jõitis ühes
Saffi tuningannaga ära Schön-
brunni.

Prantfufemaal. Uus fojamine-
ter ja uus ehitufeminister olla
juba käes, ja kolmapäew pidawat
fohtuminiiteriumi kommisjon Drey-
fus'i attide uurimijeks efimeft koos-
olekut ära pidama. Kommisjoni
kõtkuastumijele antafje kõigel pool
see tähendus, et see protfessi uuenda-
mife alufus on. Enam jagu aja-
lehti termitawad uuendamift rõdmuga
ja ütlewad, jeda olla rahwa wai-
gistamijeks tarwis. Et rahwaft hää
jagu protfessi uuesti etterõdmijele
poolt, on juba uulitjatelgi näha.
Enne karjuti jael ainult: „Radugu
Dreyfus“ j. n. e., nüüd farjutafje:
„Radugu Brisfon“ ja „fadugu prot-
fessi uuendamine“ kõrwal juba fa:
„Elagu Brisfon, elagu uuendamine.“
Nii jõundis laupäew. Keelil olivad
jälle arwata 2000 inimeft päris
koosolekut pidamas. Nad tegiwad
otfufeks Picquart'i wabafkafimift ja
fojatofhtu äratootamift nõuda, ning
Dreyfus'ile ja ta perefonnale faas-
tundmuft awaldada.

Jääralik on, mis „Düna-Zei-
tung“ile Berlinift telegrapheeritafje:
Kõhtuminiiter olla miniftretekogus
jeletanud, protfessi uuendamift olla
digusliste ja politiliste põhjufte
pärast tarwis, jelt jelge olla, et
maad ära olla antud. Aga Drey-
fus ei olla mitte jõüblane. Jaure
waiteknud sellele tafajelt wastu. —
Londonis jutufanud Esterhazy,
tufhandeft Dreyfus'i dokumendift olla
kuus fada wõltfitud. Tema ije olla

ülemate käes ainult tõrriistats olnud.
Ta faada kõit ära jutufatama, fuida
lugu olnud.

Preifi maapäewa walijate meeste
walimine wõetatfe 15. (27) oktob-
ril ette, faadifute walimine 22. ok-
tobril (3. nowembril).

Sundani. Ingliife poolt fuul-
dub, kaliif olla kõigelt poolt ümber
piiratud ja pidada pea, kas elufalt,
wõi furnult, inglafte kätte langema.
Gedareft olivad derwifhid talle
2500 meest appi faatnud, aga need
on inglafte poolt lüüa faanud. Ing-
liife lehe „Daily Telegraph“i jõnumi-
faatja jutufatab nimelt, Briti juur-
tüfpaat „Sultan“ olla Gedarefti
wäge juurtüftidega laifnud, 1000
meest jurmanud ning teijed taga-
nema jõundinud. — Gedarefti on
nüüd oia Briti Kasjala wäeft
lainud.

Sama lehe jõnumifaatja teatab,
mis talle üks derwifhide laewatap-
ten fahhobafst jutufanud. Kapten
olla fahhoda ligifonnas maal täi-
nud ja ma päriselanikkude käeft
kuulnud, et 8 Europa ja 100 Sene-
gali meeft mustade abiga fahhobas
olewa derwifhide wäe ära wõitnud.
Lahing peetud lageda wälja pääl
ära. Derwifhid pannud, pääle selle
kui neift 100 meeft jurma faanud,
põgenema.

Hina. Tjunglejamen on Ing-
liifemaale luba andnud, Briti Kau-
long'ift Kantonifse wäikeft raudteed
ehitada. Selle wastu on lord Sa-
lisbury omad Miitfhwangi nõudmi-
jed jäänud, mispärast raudteewalit-
jus Hongtongi-Shanghai pangaga
läbirääkimifed lõpetanud ja Wene-
Hiina pangaga nõuupidamift alanud.

Keisri käjul on wiimafel ajal
Hiinamaal dige palju uuendufi ette
wõetud. Kardetatfe, et uuendufjed
liig afilifed on ja nii rahwa ja
ametnikud mäsjava wõiwad ajada.
Lääne-Indias on fange torm fuurt
fahju teinud. Torm kestis arwata
10 tundi. Santa-Luufias ei ole
pea ühtegi maja, mis terweks oleks
jäänud, fa Barbadoje faarel on
palju majafid ära purufatud. Ri-
palju kui jeni teada, on kõigil faar-
tel ühtefokfa 61 inimeft jurma faa-
nud, 31 haawatud. Majafid on
2000 ära purufatud ja 1500 ini-
meft on päris ilma pääwarjuta
jäänud.

Wenemaal.

Kaugemalt riigift.

Peterburift. Greeka kuninganna
Olga, kes praegu päälinnas wiibib,

käis „Pet. Wed.“ teatel 4. fep-
trestowofdwifhenfki felfif, selle deb
Greeka-Türgi jõja ajal kuninganna
juhatusel all haigeid rawitfifinud.

— Käljahäda maanurkadele
on põllutöö ja riigimaade miniftorium
Samara maafogu ettepanefu pääle
luba andnud niühästi tänawu jõgijel,
kui fa tulewal kewabel loomi kroonu
maade pääl jõöta. „Nowofiti“ fuul-
mife järele olla ühtlaf fa luba antud
kafitõõliffitele kroonu-metfjafest wõ-
malikult odawa hinnaga puu-mater-
jaali müüa, fuid mitte alla 1/3 praegu
matfmat takfi.

— Wenemaa raudteede pikkus
oli päälinna lehtede fuulmijele järele
käsõlewa aasta augufistikuu 1 pae-
wani 41,696 werfta. Neift on teede-
miniftoriumi walitfufe all 37,919
werfta, jõjamineftri all Tagataspia
raudtee 1,415 werfta, funa Soome-
maal raudteed 2,362 werfta on.
Pääle jelle on praegufel ajal 11,155
werfta pikkufelt raudteed ehitamifel,
funa ehitamife luba 3,353 werfta
pikkufe tee kohta on antud.

Swiri maafonnafst ja ümberkaudu
faebatatfe „Kiewl“, et fäl juba
enama 1 1/2 fuu jõotful wihma ega
faste tilfagi pole tulnud. Endifstel
aastatel oli taliverwif juba ammugi
mahafilwatud, tänawu aga ei ole
weel mitnes paigas ufaldatud tiil-
wama hafata, jelt muld on fuu-
wi tuht ja farta on, et fahjulifud
putufad jeemne ära ritufad. Mõ-
nes kohas on maapind nii fõwaks
fuuwanud, et talupojad teda fuidagi
ei taha faada üles fündä. Tarwis
oleks hää jagar wihma, siis wõifks
külwitõõga algada. Toidu puu-
dufjel on fa tõõloomad jõwetufs
jäänud, nii et waenawlt nendega
faab põlbu harida, fuid jellepärast
on loomad kallid, näit. matfif här-
gade paar hiljuti 80—100 rbl.,
nüüd aga 110—130 rub. Hobufed
õstetawat ifeäraniis palju wälja-
maale, mis põhjufst annab nende
eefst tallift hinda nõuda. Ka olla
liha hinnad 20—30 protfendi
wõrra tõusnud.

Soomemaal.

Helsingift. Soomemaa jõjawäe-
jeadufe muutmife afjus fuulewad
ajalehed, et Peterburi jelle-fõhaje
kommisjoni poolt walmifatanud jead-
lufe eeltõõd Soome maapäemale
mitte ainult hääftkufimijeks ei ta-
heta ette panna, waid Soome maa-
päew ja fenat peawad jeadufe har-
litult läbi katfuma ja oma otfufst

andma. Kui Peterburi jõjame-
duje eeltõõd kommisjoni enam
koosõletu protfollis mõtet an-
nub, nagu peafiwad Soome
päew ja fenat uut jeadufst muu-
hääks kiitma, on Soomemaa
täitline riigifekretär Procope
afkuffiale feletufe juurde li-
et Soomemaal jeadufe
ford Soomemaa põhjufjeadufje
on tähendatud, mis 25. ok-
1894. aastal kõigetõrgemalt
tatud. — Kui Soomemaal jõ-
jeaduf läbi katjutud, antafje
weel Wene riigindufkogule läbi
data, jelt et ta ühtlaf fa
riigi afjusje puutub.

Modumaalt.

Wiljandi Gefti Põllumeeste
poolt 12., 13. ja 14. fep-
t. a. ärapeetawale põllu-ja
naitufjele on dige rohkesti loon-
afju üles antud, ifeäraniis hob-
felle arm pääle 120 on, funa
newa aasta naitufjel 80 hobufi
Ka farjatasmatufe ja põllutöö-
duste pooleft tõotab naituf
faada, nõndajama on fa naester-
kafitõõfifid rohfel armul üles a-
leulidje on loomi ja afju pääle
numbri naitufe nimetfjafje üles
tud. Õpetufrikas ja huwitaw
lootufe järele laupäewal 12.
tell 8 õhtu felfimajas ärapee-
mefilaftepidajate koosõlet olema
mitmed kõned afjatundjate poolt
tafje ja mitmed mefilaftepidam-
puutuwad tähtfad küsimufed haru-
wõetatfe. Jääraniis fihuritas on
naitufe pühapäew: 1—3 on hob-
naitamine (wäljatoomine), pääle
umbes tella 3 ajal p. l. peab
mõija pärisferra A. von Si-
fõnet fariloomade ja nende fa-
tamife üle, tella 5 ajal tuleb
gawere walitfija hra J. Villat
naitufjel auufhinaga troonitand
Kella 9 ajal algab jeltfi je
Wiljandi farfufe jeltfi „Wabat-
naitlefjate poolt naitemäng „Zi-
neljajärguline furbif luulelugu,
jaandnud Anton Jürgenftein, ja
järele uleb weel tanis jeltfifitlm
ja nende fiftetoodud wõõras
Pühapäewal mängiwad naitufel
muufikatoori. Ka efmaspäewaks
fõnepidajaid palutud. Annab
wataat naitufe ajaks iluja ilma,
wõib loota, et rahwas juurel fog-
naitufst waatama ja teatufst fog-
tuleb. —a—

„Mis finufugufel molul fiin weel wahtida on? . . .
Krahw küfib fiin järele, aga fedagi ei ole leida; mine, ko-
rista riided ära.“

„Aga ma olin ju ainult filmapilguks jooksnud wett
tooma,“ wastas Mifhfa.

„Aga, mis Teie jellest arwate, Danilo Terentijitf,
jelle tulefahju kuma näitab iffa Mofkwa kohal olewat?“

„Ütles keegi toapoifste hulgaft.
Danilo Terentijitf ei laujanud jõnagi wastufeks, ja
kaua aega feifiwad kõit jälle wait. Tulekuma lagunes iffa
latemale ja hafkas finna ja tänna laenetama.

„Jumal olgu kõitidele armuline! . . . Tuul ja pöuane
ilm . . .“ ütles jälle tellugi hää.

„Kae ometi, to läts kui piibufst. Oh, ja Esjand!
Efige terfokafte om nätta! Esjand, halasta meie patafte
pääle!“

„Küll nad ära fuftutawad, pole wigagi.“

„Kes peats siis jeda tuld weel fuftutama?“ kuuldi
äkfiftelt Danilo Terentijitfi häält, kes jenini oli waitinud.
Tema kõne oli wäga aeglane ja rahuline. „Eäl põleb,
wennad, tõesti Mofkwa linn,“ ütles ta, „ematene, walge-
fiv. . .“ Temal jät häält fufku finni, ja äkfiftelt hafatas ta
wanade inimeste wiifil nuufjudes nutma. Ja juft kui oletfi-
wad kõit ütlenes jelle pääle oodanud, faiwad nad korraga
aru, misfugune tähendus nende kohta jel tulekumal
oli, mis neile filma päifis. Kuuldi õhkamift, palwetamife
fõnu ja krahwi wana kammerteenri nuufumift.

XXXI.

Kui kammerteener tagaft oli tulnud, teatas ta krah-
wile, et Mofkwa põleb. Krahw pani endale magamifetue
felga ja läts wälja waatama. Temaga ühtlaf lätfiwad ka
Sonja, kes ennaft weel mitte ei olnud riieteft lahti wõtnud,
ja madam Shojs. Ainult Natafha ja krahwinna jäiwad
tuppa. (Petja ei olnud enam jelle perefonna liitmete seas:
tema oli oma polguga edafi marfifinud, kes Troitja
poole läts.)

Kui krahwinnale Mofkwa linna põlemift teatati, haf-
kas ta nutma. Rahwatunud näoga ja tardunud filmadega
iftus Natafha pühade kujude all pingil (feljamaal kohal,
kuhu ta warsti pärast õõmajasse jõudmift oli iftanud) ja
ei pannud ifa jõnu tähelegi. Tema kuulas adjutandi wahet-
pidamata oigamift, mida kolme maja tagant kuulda oli.

„Oh, misfugune hirmus lugu!“ ütles küllma ja ehmatufe
pärast juufijew Sonja õuest tagaft tulles. Ma arwan, et
terwe Mofkwa linn põleb, nii hirmus on jelle tulefahju
kuma! Natafha, waata ometi, fiit afnafefst wõib jeda
näha,“ ütles ta õele, funa ta jilmanähtawalt fuidagi wiifi
tema meelt püüdis lahutada. Aga Natafha waatas tema

otfa, nagu ei oleks ta jellest arugi faanud, mis temalt
küfiti, ja hafkas siis jälle ütfi-filmi ahjunurfa wahtima.
Natafha oli jelles tardunud oletus juba hommitust faadit,
nimelt juft jelt ajast faadit, kui Sonja krahwinna imestu-
feks ja pahandufeks oli aruafamata põhjufel tarwitfeks pida-
nud Natafhalet teatada, et würft Andrei haawatud on
ja praegu nende rongiga ühes jõidab. Krahwinna läts
Sonja pääle nii wihafeks, kui ta aga haruldajel korrat
wihafeks läts. Sonja nuttis ja palus andefkandmift, ning
nüüd püüdis ta nagu selle läbi oma füüdi tajuda, et ta
wahetpidamata oma õe eefst hoolt kandis. „Waata ometi
Natafha, kui hirmufasti linn põleb,“ ütles Sonja.

„Mis põleb?“ küfis Natafha. „Ah jah, Mofkwa
linn. Ja juft kui ei oleks ta tahtnud jelle lufje täitmata
jätmife läbi Sonjad pahandada, waid ühtaji ta temaft enne-
malt lahti faada, pistis ta oma pää afnafst wälja ja waa-
tas siis nõnda wiifi, et ta filmanähtawalt midagi näha ei
wõinud ja iftus siis jälle oma endifsefe oletufje.

„Aga fina ei ole ju midagi näinud?“

„Ei, ma olen tõesti näinud,“ wastas Natafha rahu
paluwal toonil.

Ja nii hästi krahwinna kui ka Sonja faiwad aru, et
Mofkwa linn üleulidje ja Mofkwa põlemine ifeäraniis ei fuut-
nud Natafha tähelepanemift äratada, niijama wähe kui miingi
muu afi.

Krahw läts jälle wahjeina taha ja heitis magama.
Krahwinna astus Natafha juurde, puudutas käega tema
pää külge, nagu ta jeda niijugufel puhtudel tegema oli
harjunud, kui tütart haige oli, puudutas siis pärast ka oma
huultega tema otfaefije külge, juft kui oleks ta tahtnud
järele fajtuda, kas teifel wast palawit on, ja fuubles
fiis teda.

„Sa oled ennaft wiift ära külmetanud? Sinu terwe
ihu wärijeb? Sa peats warsti puhkama heitma,“ ütles
krahwinna.

„Puhkama heitma? Jah, hää küll, ma lähen magama.
Ma lähen warsti magama,“ ütles Natafha.

Eefst faadit, kui Natafhalet oli jamaje päewa hommi-
kul teatatud, et würft Andrei rafkesti haawatud on ja
nende rongiga laafa jõidab, oli ta ainult efimefel filmapil-
gul palju jelle järele pärinud, fuhu ta haawa on faanud?
mil wiifil? kas ta ka rafkesti on haawatud? ja kas teda
ka näha wõib faada? Aga kui temale oli õeldub, et ta
würfti ei wõi näha faada, et ta rafkesti on haawatud,
funa aga tema elu enam fardetufes ei ole, jättis ta kõit
pifemad järelepärimifed feisma ja ei kõnelenudgi enam.
Silmanähtawalt ei ufkunud ta kõife, mida temale ette
kõneldi, aga ta fai ka aru, et tema pifemateft järelepärimis-

teft ka ühtegi faju ei oleks olnud, funa temale iffa m-
jamu wastufid oleks antud. Terwel päewareifil oli Nata-
juurte filmadega enda ette wahtinud, mille pilgu tähend-
krahwinna juba tundis ja jellepärast fa fartis ja ilma
gutamata tõlla nurgas iftus. Niijama oli ta fa ni-
ilma liigutamata jel pingil paigal jeifinud, fuhu ta ford
iftanud. Et tema millegi üle järele mõtles, millegi
otfufst tegi wõi juba otfufst oli teinud, — jeda teadis tr-
winna jelgefti, fuid jeda ei teadnud ta mitte, mille üle
tafha nii jõgawalt järele mõtles, jee juft olgi temale
fohtutaw ja piinlif.

„Natafha, tuwifene, wõta ennaft riidest lahti ja hei-
minu wõõdife. (Ainult krahwinnale oli magamife-
fängi üles tehtud, funa aga madam Shojs ja mõlemad pr-
lid pidiwad põrandal heitne pääl magama).

„Ei, mamma, ma heidan fiia põrandale,“ üt-
Natafha wihafel häälel, läts siis afna juurde ja tegi je-
lahti. Awatud afna läbi oli haawatud adjutandi oigam-
weel jelgemini kuulda. Ta pistis oma pää wälja niifeks:
õõ-dhufje, ja krahwinna nägi, fuidas tema peenifene fa-
nutu pärast wabifeks ja afna raami wastu petfif. Nataf-
teadis, et oigaja mitte würft Andrei ei olnud. Tema te-
dis, et würft Andrei jellefama talu ruumides lamas, et
nemadagi olivad, nimelt aga eeskõja läbi lahutatud tei-
toas; aga jee hirmus ja wahetpidamata oigamine jõund-
teda nutma. Krahwinna wahetas Sonjaga pilkufid.

„Heida puhkama, tuwifene, heida puhkama,“ üt-
krahwinna oma käega õrnafsti Natafha õla külge pu-
dutades.

„Ah, jah . . . Ma heidan warsti magama,“ wa-
tas Natafha ennaft nii tähtu riieteft lahti wõttes, et
felle juures oma undrufute paclad takfi fiftus. Kui
oma päälmifed riided maha oli wifanud ja õõjafi jelga pa-
nud, iftus ta enda alla tõmmatud jalgadega põrandale
walmifitunud magamife ajemele; fiis wiftas ta oma pita
peenifefe juufjepatfi üle õla rinna ette ja hafkas teda üm-
plettima. Tema peenifefed, pifad ja jelle tõõga wilun-
fõrmed harutafiwad ojawafsti patfi lahti, punufiwad
uuesti kõtku ja jõlmifiwad otfa wiimaks finni. Se-
tõõ juures keeras Natafha pää ennaft harjunud wi-
pea paremale, pea pahemale poole, aga tema filmad, m-
nagu palawifus olivad awatud, wahfifiwad liitumata p-
gul iffa otfetohe. Kui õõriidesje panemine oli lõpetatu-
firutas Natafha ennaft waguft heitne üle laotatud lin-
pääle, magamifeajeme uftepoolfele äärele.

„Natafha, heida fina keskele,“ ütles Sonja.

(Pöoleli.)

